

OKRESNÍ SOUD
V RYCHNOVĚ nad Kněžnou

22 -10- 1996

_____ KPÁT _____ PRÍLOŽSKÁ REPUBLIKA
_____ RUBRIK
KOLKY ZA _____ KČ

ROZSUDEK JMĚNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. října 1996 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Hofmanna a soudců JUDr. Vladimíra Müllera a JUDr. Libuše Syslové odvolání obžalovaného **ing. Jana Macháčka**, nar. 22. 1. 1963, bytem v Kostelci nad Orlicí, Michalcova čp. 700, okres Rychnov nad Kněžnou, proti rozsudku okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 15.8.1996, sp.zn. 2T 99/95 a rozhodl

t a k t o :

Z podnětu odvolání obžalovaného se podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr.řádu napadený rozsudek v celém rozsahu z r u š u j e a podle § 259 odst. 3 tr.řádu se nově r o z - h o d u j e tak, že

obžalovaný

ing. Jan Macháček ,

nar. 22.1.1963, bytem Kostelec nad Orlicí, Michalcova čp. 700, okres Rychnov nad Kněžnou,

se podle 226 písm. b) tr.řádu

z p r o š t u j e

obžaloby okresního státního zástupce v Rychnově nad Kněžnou, podle níž se měl dopustit trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr.zákona tím, že dne 31. 8. 1994 kolem 20.30 hodin v Kostelci nad Orlicí, v ulici Michalcova, v zahradě domu čp. 700, předstíraje, že se jedná o pravé bankovky prodal Janu Šrámkovi, nar. 23.12.1969, celkem 69 kusů bankovek jmenovité hodnoty 100 DM,

z nichž pouze jediná byla pravá a ostatní byly napodobeniny - s cílem, aby tímto způsobem vymohli plnění na dluh od Jana Šrámka, a tímto jednáním způsobil Janu Šrámkovi škodu nejméně na 124.916,- Kč,

neboť tento skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný ing. Jan Macháček uznán vinným pro výše popsaný skutek kvalifikovaný jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr.zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody na jeden rok, jehož výkon soud podmíněně odložil na zkušební dobu 2 let.

Proti tomuto rozsudku, a to především do výroku o vině, podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě odvolání, v němž s poukazem na Komentář k trestnímu zákonu str. 895, vysvětlivka č. 4 - navrhuje odvolacímu soudu své zproštění obžaloby dle § 226 písm. b) tr.řádu, neboť je nadále prokazováno, že jeho pohledávka 100.000,- Kč vůči Janu Šrámkovi v době spáchání žalovaného činu existovala. Tato skutečnost objektivně obžalovaného exculpuje. Napadený rozsudek je rozporný v nedostatečném vysvětlení, proč soud jedné části výpovědi obžalovaného věří a jiné nikoliv a proč bez zbytku věří výpovědi poškozeného Šrámka, který své předchozí údaje znehodnotil u hlavního líčení dne 15.8.1996 tím, že odmítl vypovídat. Potvrzení o vyrovnání dluhu ze dne 21.6.1995 okresní soud neprávem zpochybňuje, když jde o důkaz listinou prospívající obžalovanému - o tom, že mu poškozený peníze dlužil a dluh je od 31. srpna 1994 vyrovnán.

Z podnětu tohoto odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr.řádu napadený rozsudek a řízení jemu předcházející a posoudil věc takto:

Především musí krajský soud poukázat na její opakované projednání před tímto odvolacím soudem, když usnesením krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30.4.1996, sp.zn. 13 To 90/96 byl z podnětu odvolání obžalovaného ing. Jana Macháčka zrušen rozsudek okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 12.2.1996, sp.zn. 2T 99/95, v celém rozsahu a věc byla vrácena okresnímu soudu, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. V odůvodnění svého rozhodnutí krajský soud konstatoval, že důkazní řízení předcházející napadenému rozsudku bylo neúplné, trpělo též procesními vadami v nedostatečném vysvětlení svědků Jana Šrámka a Ivy Minaříkové, proč odepřeli před soudem, který jejich neúplné vyjádření akceptoval, vypovídat (§ 100 odst. 2 tr.řádu). Proto soudu prvního stupně uložil znovu vyslechnout oba svědky s tím, aby se vyjádřili ve smyslu ustanovení § 100 odst. 2 tr.řádu a aby soud jejich důvody zvážil, případně je odmítl a trval především na doplnění výpovědi svědka Jana Šrámka. V závislosti na tomto doplnění měl soud zvážít výslech svědků Vilímka, Svatoše a Petra Šrámka - pokud bude dosažitelný, případně provedení dalších důkazů.

Okresní soud proto znovu v potřebném rozsahu a za dodržení procesních zásad věc projednal a vydal napadený rozsudek ve stejném znění viny a trestu, avšak již bez uložení povinnosti k náhradě škody. V odůvodnění rozsudku hodnotí soud důkazní situaci tak, že ani po doplnění dokazování se nezměnila, věrohodnými důkazy ve smyslu zjištěné viny jsou nadále shodné výpovědi obžalovaného a poškozeného z přípravného řízení, když vše, co opakovaně změněně uváděl obžalovaný u hlavního líčení a posléze změněně i poškozený, je nevěrohodné, účelové a má na bázi přetrvávajícího přátelství mezi oběma protagonisty obžalovaného vyvinit.

Byť v dílčích směrech je hodnocení důkazů prvním soudem podle názoru krajského soudu správné, není výsledné hodnocení důkazů založeno na pečlivém uvážení všech okolností případu v jejich souhrnu.

Trestného činu podvodu podle § 250 tr.zákona se dopustí ten, kdo se na úkor cizího majetku - tedy neoprávněně obohatí tím, že uvede někoho v omyl nebo něčího omylu využije a způsobí tak škodu.

Jestliže okresní soud setrvává na svém stanovisku, že obžalovaný ing. Macháček prodejem z jedné strany otištěných 100 DM bankovek překrytých pouze jedinou pravou bankovkou stejné hodnoty Janu Šrámkovi usiloval o vyrovnání své finanční pohledávky vůči němu, když dosavadní pokusy obžalovaného o vrácení půjčených peněz byly marné, pak měl zkoumat, zda se takovýmto jednáním obžalovaný obohatil a naplnil tak jeden ze zákonných znaků trestného činu podvodu, za jehož absence o tento trestný čin nejde. Ve shodě s poukázáním stanoviskem v Komentáři k trestnímu zákonu, strana 895 dospěl odvolací soud k závěru, že se obžalovaný inkriminovaným jednáním neobohatil, neboť vylákal majetkové plnění od Jana Šrámka, na něž měl právní nárok. Jako příklad je v Komentáři uvedena situace, že věřitel vyláká zaplacení své splatné pohledávky od dlužníka, který se zaplacení vyhýbal. Jde tedy o příklad zcela shodný s jednáním obžalovaného, které i krajský soud bere za prokázané, ale nenaplnující ani po subjektivní a ani po objektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu podvodu. Proto i když se skutek stal, není trestným činem a odvolací soud rozhodl o zproštění ing. Jana Macháčka obžaloby dle § 226 písm. b) tr.řádu.

Dlužno ještě dodat, že krajský soud nepovažuje za nutné zabývat se manévrováním s údaji, prostřednictvím nichž se zprvu obžalovaný a posléze i poškozený snažili před soudem svést objasňování případu na platformu dohodnutého jednání od samotného 31.8. 1994, neboť bylo třeba z důkazů vybrat to, co jistého jimi bylo doloženo, což okresní soud učinil, odvolací soud však zcela výjimečně odlišně vyhodnotil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další
řádny opravný prostředek přípustný.

V Hradci Králové dne 15. října 1996

Předseda senátu:

JUDr. Miroslav H o f m a n n, v.r.

Za správnost vyhotovení: /A